

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1899-1901. L 84:1 - 65

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

min käraste -

Jag satt och tänkte på idag att jag varit borta från dig i åtta dagar och under tiden ej fått mer än ett bref och jag fann det verkliga skandalöst. Men postverket tycker väl att vi hafva skrifvit nå många bref till hvarandra! Det vill införas en viss mått i förhållandena.

Jag har aldrig ett ögonblick tviflat på att jag ej skulle bli afsatt från ledarskapet för resan. Jag har ej inträffat mig själv heller och har aldrig eftersträfvat platsen. Janne säger apropå det att man bör läsa Walekströms "Från Palestina" eller hvad den heter närmare full af nyttiga råd och anvisningar. Det bör man säkert ty W. är en praktisk man. Du kan ju titta om den finnes på biblioteket. Jag har läst egyptiska kulturhistoria rätt flitigt. Det är märkvärdigt och roligt att läsa. Jag kan ej minnas den dag jag näst hade tid med något sådant. - Jag får minna Korrekturen ytterst långsamt från Bannier, jag tror att han ännu har trycka förvidt allt på en gång för att minska postpartot. Glöm hvarna taga de en bok med sådant jämmer och ~~knit tiller~~ ~~fringa den just~~ ~~ej för~~. Ja det är väl, att de ej skrämmer upp mig. Jag tror också att detta, jag vill ej säga lugn, men tillförlitlighet skulle verka välgörande för dig. Man lifvar nog ändå, äfven om ett par tidningskrifvare skulle hugga ned på en. Det är just allt hvad de här tänka om saken.

Jag har hört att mestänka att det på senare tiden håller på att gå all världens väg med fru Tobell. Hon har en deud man, som hon är förälskad i, hon har haft snabb framgång, men hon har velat vara själfständigt och gå sina egna vägar och den vet att många måste gå i flöck, om det skall bli något af dem, utan de allra största. Kall har jag aldrig förmitt henne (jag menar ej för mig själf) utan mycket varit till och med, både för den stora Raunter och för gaveln vännen och för sakens natur. Men jag har minna misstänkan om att hon gått tillräcka. Och hvar skulle ej göra det, om man bodde i Stockholm. Man kommer ifrån det där, att man skall "skaffa med fruktan och bafvan" och i största ödmjukhet.

Åh ja, och det är så att jag vill ha en liten bok om dig och dina skrifter. Jag vill ha en liten bok om dig och dina skrifter. Jag vill ha en liten bok om dig och dina skrifter.

Emellertid hade du nog tyckt om henne, om ni varit ensamma. Loventien har hon aldrig tyckt om. Klilalsegard också har hon alltid beundrat. Men hon är mycket stabil i tycken.

Jag tror ej riktigt på Bettys pågan. Jag hoppas allvarligt att Rensu nu är öfver. Däremot är jag ej så säker, att de Rönne med sine Götelång igen. Ja, jag har ingenting hört, men jag är ej säker.

I dag har Rensu Rönne ut, jag skall sätta dem på mig i morgon och då skriva vidare.

Käraste, detta är Fredagsmorgon och jag undrar om det ej är den trettonde, mätte detta ej betyda något för Rensu. Jag har emellertid sagt det på mig och jag måste säga, att det är härligt. Jag har gått öppna i bonusskalbronger ända hittills för att ej bli bortblädd vid ombytet och då jag nu fick kombinaisons på mig kändes det så varmt att jag till vidare nöjer mig med den svarta tricotskjolen. I följd därpå ser jag idag så rätt ut att det är beundransvärdt. Jag har en riktigt bra figur. Nu får vi se hur det går när jag Rönner ut. Då Rölden Rönner på allvar, får jag naturligtvis ta mer på mig. Jag tror ej Rensu är bra i köld, däremot i fullt och halfoarnt väder. Strömmarna hålla alls ej, de vana mycket slitna efter bara mindre än fjorton dagars nötning, stora hål och slitna för resten med så det kan jag ej råda till. — Jag har varit på sömnestugan och beställt henne. Jag ritter nu och funderar på min gamla blå ridbyklädnad om den på något sätt kunde fippas upp så att jag släppe ta på min svarta ridbyklädnad med mig. Den blå är så lätt och bekväm och tar intet rum, men jag vet ingen bra metod att få den fin. Den nya ylleklädnaden blir nog lika så varken som en ridbyklädnad, men ni Rönne kanske i nå fina förhållanden, att jag får ha det bästa på mig.

Det är egentligen gräslöst roligt att få resa. Förfärligt roligt också att ha flera böcker färdiga och vara färdig att få börja med något stort, som man kan säga. Det är ej så med mig som med dig att jag sörger mitt arbete, jag har ej skrivit någon John Hall. I dag skänkar det, men så fort jag kan, skall jag gå och beställa peren åt dig. Jag vetas nog, att du skulle bli nöjd bara du kunde sköta mekaniken. Jag håller nu, att se bref ligga och stänga. Min är också nästan full, bara på detta är det skrivet — jag älskar dig mycket, men jag vet ej, om jag längtar. Jag tycker om att Rönne kärleken och när jag räddar dig blir den satt i någon sorts